

[Brusvang.]

pæiske politik, som dette parti har givet udtryk for, og som kom til udtryk i dag i hr. Ivar Nørgaards tale. All right, hr. Ivar Nørgaard ønskede andre enkeltheder med i debatten, men det ændrede ikke grundsynspunktet. Det var en udbygning af det europæiske sigte, som dermed kom frem.

Jeg tænker også på et par artikler, som hr. Ivar Nørgaard for nylig skrev i Politiken, bl. a. om Europaparlamentet, hvor han på meget afbalanceret vis gjorde det klart, at der er grænser for, hvor langt vi for tiden kan acceptere at give Europaparlamentet yderligere budgetbeføjelser, men at dette ikke har den virkning, at debatten dér er ligegyldig, at Parlamentets funktion er betydningløs, tværtimod.

Jeg mener også at have set et avisforlydende om, at hr. Ivar Nørgaard muligvis skulle være kandidat til præsidentposten i Europaparlamentet. Hvis dette er tilfældet, så kan jeg i hvert fald sige, at CD-stemmen i Europaparlamentet ikke vil mangle den dag, en sådan kandidatur eventuelt må stå på kant.

Vi ser meget gerne, at hr. Ivar Nørgaard måtte overtage en sådan post ud fra det grundsynspunkt, at små lande og repræsentanter herfor og små partier og repræsentanter herfor nu ofte har visse særlige forudsætninger for at øve en formidlende indsats.

Om mit partis Europapolitik vil jeg gerne fremhæve følgende: vi har sagt ja til Europa, og vi har sagt det helhjertet. Vi har sagt det med begejstring, men lad mig ile med at tilføje, at den begejstring, vi har givet udtryk for, knytter sig til det mandat, som vælgerne den 2. oktober 1972 gav danske politikere. Det er begejstring for virkeliggørelsen af den opgave, vi har. Der er ikke tale om, at vi har en bløjet begejstring med en tro på, at vi står umiddelbart over for virkeliggørelsen af det solidaritetens Europa, som er så smukt beskrevet i det såkaldte identitetspapir, som er nævnt i topdeklarationen her fra mødet i København i december.

Vi respekterer de smukke hensigter, der ligger i disse papirer, men måske har vi her en del af forklaringen på, at skuffelsen ude i befolkningen af og til er så stor, når der sker et tilbageslag, når vi har en fiasko i vor EF-politik eller i udviklingen i EF, fordi man

har været med til at overspænde forventningerne, måske alene ved dette, at vi kalder det for Det europæiske Fællesskab, som i øjeblikket blot er en betegnelse for Romtraktaten og de institutioner, der hører dertil, men hvor befolkningen i selve udtrykket Det europæiske Fællesskab i dag lægger et solidaritetsbegreb, som vi først skal udvikle og virkeliggøre over en længere årrække.

Hr. Ivar Nørgaard var inde på i spørgsmålet om videreudvikling og stillingtagen til den europæiske union, at selv om man måske ikke ligefrem skulle definere dens indhold nu, så kunne det være rimeligt at opstille en liste over emner, som til sin tid burde afgøres på dette højere niveau. Jeg er enig i den tanke, der ligger bagved.

Til gengæld tror jeg nok, at jeg er lidt betænkelig ved hr. Niels Helveg Petersens efterlysning på indeværende tidspunkt af en definition af den europæiske union. Om en sådan definition, hvis den blev foretaget i dag, kunne man næsten kun sige én ting med sikkerhed, nemlig at den ville være forkert i sit indhold, set i forhold til den udvikling, vi senere ville komme til at opleve. Men skal hr. Niels Helveg Petersens udtalelser blot forstås som udtryk for et ønske om, at vi ligesom gør os tanker om, i hvilken retning vi skal bevæge os, så er jeg til gengæld enig.

Centrum-demokraterne er ikke nervøse for en langsom udvikling i EF. Når vi ser, hvor vanskeligt det er at få Europasynspunkter accepteret i befolkningen, når vi ser, hvilke vanskeligheder der er i den britiske befolkning, hvilke vanskeligheder der er i Labour, så tror vi, det er ganske sundt, at udviklingen ikke går alt for hurtigt, således at Labour, den dag det kommer til at sidde med regeringsmagten og skal til at bekende sig lidt mere helhjertet igen til en Europapolitik, da ikke står over for den yderligere vanskelighed, at de ud over det, som man i øjeblikket er med til, skal til at sluge ting, som måske gør det endnu vanskeligere for dem. Det er vel en gammel erfaring, at de træer, der gror langsomt, producerer det stærkeste træ. Det tror jeg er et synspunkt, der også er gældende for EF-udviklingen.

Dernæst et par ord om oplysningen om EF. Vi har her i landet en organisation, der hedder Europabevægelsen i Danmark, som igennem en årrække har udført et efter mit